

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul VII.

București.

No. 7.

Slujbașii Comunității.

Dirigintele Școlii de Sabat.

Dirigintele Școlii de Sabat este primul slujbaș al Școlii de Sabat. El este ales pentru un an. Multe sunt însușirile necesare ca să poată avea succes. Cea dintâi este consacrarea. Dirigintele Școlii de Sabat trebuie să fie un zelos urmaș al Domnului. Trebuie să aibă îndemânarea de a executa, și o personalitate puternică căci trebuie să fie și conducător. Trebuie să se distingă printr'o judecată sănătoasă, să fie amabil și răbdător. Să fie în stare de a se exprima limpede când vorbește. Trebuie să fie om al progresului și să fie bine informat.

Dirigintele trebuie să știe cum să lucreze el, dar și cum să conducă pe alții la lucru. Dacă va fi gata să primească sfaturi și sugestiuni va avea mai mulți sorți de succes. Afară de faptul că va avea un deosebit interes pentru activitatea școlii, el trebuie să aibă și calitatea de a stăruî în ceea ce face ca să progreseze școala dela bine la mai bine.

Dirigintele prezidează școala de Sabat și adunarea instructorilor. El plănuește lucrarea școlii în părțile acelea cari pot să fie supuse schimbării în fiecare săptămână. El trebuie să pregătească mai dinainte programul, în ce privește cântările (numărul și titlul lor), cine să facă rugăciunea, cine să spună vestea misionară, cine să conducă repetiția, etc.

Având în vedere că se pot întâmpla schimbări între instructori, sau chiar între slujbașii școlii, el trebuie, să fie pregătit să ocupe oricare loc care s'ar face vacant pe neașteptate. Dacă își reorganizează școala

imediat după alegerea sa, și dacă păstrează o bună organizație în școală, succesul lui va fi mai sigur. Membrii noi sunt înscriși sau alții sunt șterși din registrul școlii numai după aprobarea lui; la fel și mutările dintr'o clasă în alta. El trebuie să urmărească de aproape carnetele claselor. Toți acei slujbași cari n'au fost aleși și toți instructorii sunt puși în lucrarea lor de către diriginte, cu dreptul de a servi pentru timpul pentru care a fost el ales.

Dirigintele în puterea slujbei sale este obligat să facă tot ce-i stă în putință pentru a ajunge ideile școlii de Sabat așa cum sunt schițate de Departamentul Școlii de Sabat. Tot el este însărcinat de a realiza planurile votate de cei cari lucrează împreună cu el în școala locală.

Se va alege și un diriginte-ajutor ca să țină locul dirigintelui în lipsa acestuia. Poate servi ca diriginte în secțiunea majorilor în școlile mai mari. Deasemenea poate fi răspunzător pentru repetiție în secțiunea majorilor. Ajutorul poate contribui la conducerea studiilor școlii, și să fie delegat de diriginte să îndeplinească unele din numeroasele obligații pe cari el le are. El trebuie să fie gata să răspundă la oricare rugămintă a dirigintelui de a-l ajuta la administrarea lucrării școlii de Sabat.

Una din cele mai de seamă probleme ce trebuie rezolvită de noul diriginte, e să aibă un bun corp de instructori. Oricare instructor ar trebui să fie consacrat lui Dumnezeu, și dispus de a se pregăti cât mai bine pentru lucrarea lui. După un studiu

îngrijit, se poate da fiecărei clase instructorul potrivit pentru nevoile lor. Instructorii sunt aleși pentru un an, afară de cazul când dela început alegerea a fost făcută pentru șase luni. Oricând însă se pot face schimbări, după cum găesc cu cale cei ce poartă răspunderea pentru școala de Sabat. Schimbarea instructorilor poate să fie în folosul școlii.

O mare primejdie pentru realizarea unei lucrări hotărâte în școala de Sabat e în lipsa instructorilor din clasele lor de prea multe ori. Adesea lipsa aceasta nu poate fi înlăturată, și un diriginte înțelept, va avea totdeauna la îndemână un grup de instructori suplینitori. În cazul acesta, dacă școala de Sabat începe cu unul sau doi instructori lipsă, instructorii suplینitori pot să fie așezați în locul lor și lucrul merge mai departe fără a se produce o mare întrerupere. Fiecare secțiune a școlii trebuie să aibă o persoană sau două cari să poată ocupa locurile instructorilor absenți. Instructorii suplینitori trebuie să ia parte la adunarea instructorilor, și să aibă aceleași drepturi ca și instructorii de fapt. Atunci când nu ocupă locul unui instructor lipsă, va lua parte la studiul lor ca și ceilalți membri.

În școlile mai mari, diriginții ar trebui să dispună ca să fie în funcțiune comitetul de onoare care să primească și să plaseze pe cei ce vin. Lucrul este cu atât mai necesar cu cât vin și persoane străine cari nu sunt obișnuite cu metodele școlii de Sabat. Cei din comitetul de onoare vor sta la uși în timpul rugăciunii și în timpul cetirii raportului, și vor ruga foarte delicat pe cei întârziați să nu intre, deoarece e nevoie de liniște până când se termină lucrurile acestea. Ei vor fi deasemenea gata să deschidă și să închidă ușile pentru timpul când diferitele secțiuni vor trece la locurile lor speciale.

Dirigintele va depune foarte multă grija în alegerea cântărilor pentru școala de Sabat, deoarece acestea fac o parte foarte însemnată a cultului. Cea mai mare parte

a școlilor noastre au destule persoane cari să se poată îngriji de partea muzicală. Împreună cu ceilalți slujbași vor fi aleși și un bun conducător de cor și un bun organist. Dirijorul corului va trebui să se consfătuască cu cei în drept în ceea ce privește aranjamentul pentru cântările speciale.

Pe lângă faptul că dirigintele trebuie să se ferească de prea multă mașinărie, trebuie totuși să aibă persoane destule cari să-i fie de ajutor. Va fi studiată cu îngrijire fiecare secțiune a școlii și vor fi puși să ducă răspunderea pentru conducerea lor, numai persoane în stare de a face lucrul acesta. În școlile mai mari, diriginții diferitelor secțiuni sunt aleși, iar alegerea instructorilor este lăsată în seama dirigintelui principal în consfătuire cu diriginții secțiunilor. De obicei, fiecare secțiune are un secretar care să ajute pe secretarul general al școlii. Secretarul de secțiune este unul dintre elevi.

Școala de Sabat a fost asemănată cu o „pepinieră” a comunității. Ea este o parte a cultului devotată studiului, pentru ca să se ajungă la o bună stare sufletească prin cunoașterea Scripturilor. Ea este o școală unde se formează oamenii pentru lucrarea internă; unde și tinerii și tinerele găesc prima lor ocazie de a sta în fața publicului și a vorbi, de a-și exprima părerea, de a pierde teama de sine între ascultători iubitori și necriticoși. Oricâtă lucrare internă și externă ar face o comunitate, dacă nu face totul cu putință pentru a salva propriul ei tineret, în cele din urmă va vedea cum pe paginile raportului ei stă scris „lipsă”. Tinerii de azi sunt comunitatea de mâine. Oricare generație are o datorie față de viitor: obligația de a educa tineretul ei; și cu cât se apropie sfârșitul oricărui lucru, cu atât mai mult crește obligația ei.

Brațele școlii de Sabat sunt larg deschise pentru a da un loc și a zice bun venit oricui, dela capetele cărunte din primele rânduri de lângă diriginte, până la cea mai plâpândă ființă omenească ce pentru întâia dată părăsește prezența ocrotitoare a mamei.

Faptul că mama crede în copilul ei în primul rând școlii de Sabat, ilustrează analogia între școala de Sabat și Domnul care a adunat pe cei mici în brațele Sale.

Școala de Sabat este tot ce s'a spus mai sus — ba mai mult. Este un puternic mijloc de a susține prin finanțe marea noastră lucrare misionară externă. Ca și un decan de facultate în care se studiază Cartea Cărilor, dirigintele trebuie să depună un zel

și o muncă neobosită pentru a face ca școala lui să aibă succes în a forma caracterul creștinesc al membrilor ei. El trebuie să aibă o vie încredere, că, drept urmare a eforturilor depuse în școala de Sabat, multe suflete vor fi câștigate pentru Dumnezeu, și mulți din tinerii noștri vor merge mai departe la celelalte școli ale noastre spre a se pregăti să ocupe un loc în marele câmp de lucru al lui Dumnezeu.

Deschiderea Casei de Rugăciuni din București Str. Popa Tatu No. 38.

În urma diferitelor cercetări ce s'au făcut de către autoritățile locale pentru a se vedea dacă organizația Adventiștilor de Ziua Șaptea este într-o cea dăunătoare siguranței Statului și turburătoare ordinii publice, din nou s'a constatat că organizația Adventiștilor de Ziua Șaptea este în deplină legalitate în toată activitatea ei.

Ca rezultat al acestor constatări, Onor. Minister al Cultelor a dispus și deschiderea adunării din Str. Popa Tatu No. 38, București, cu ordinul pe care-l publicăm mai jos. Bunul Dumnezeu a ajutat și de această dată ca intențiile noastre creștinești să fie recunoscute.

Iată acum ordinul prin care se dispune deschiderea adunării.

Ministerul Cultelor și Artelor

DIRECȚIUNEA CULTELOR MINORITARE

No. 25580

3 Iunie 1927.

Domnule,

Răspunzând la petițiunea D-vs. înreg. la No. 25580/1927 avem onoarea a vă face cunoscut că s'a intervenit la Prefectura Poliției Capitalei pentru deschiderea casei de rugăciuni din Str. Popa Tatu No. 38.

Director General,
(ss), Z. Păclișeanu

Subdirector,
(ss), A. Popescu

D-lui P. P. Paulini Predicator adventist
Strada Labirint, No. 116.
București.

Capitolul VII.

Stâlpi ai Mișcării Advente.

d) James White (cetește gems huait) și Ellen Gould White (cetește elen gauld.) La 26 Noembrie 1827 s'a născut Sora White. Din tinerețea ei ne interesează mai ales un accident pe care l-a suferit la vârsta de 13 ani. O fetiță a dat în ea cu o piatră și a rănit-o așa de rău la frunte încât în viitor a trebuit să fie pentru un timp împiedecată din activitatea intelectuală. A auzit de timpuriu învățătura despre a doua venire a lui Hristos. Spăimântată de această veste, ea s'a pocăit în anul 1840. Ea a intrat în comunitatea metodiștilor. Deoarece familia ei eră formată din persoane cari cercetau cu mult zel Sfânta Scriptură, nu peste mult timp au înțeles cu toții că învățătura despre nemurirea sufletului și despre pedeapsa veșnică nu sunt adevărate. Deasemenea au simțit că se face prea puțin pentru a se vesti apropiata revenire a Domnului Hristos. Crezând lucrurile acestea, ea a avut de suferit din partea comunității din care făcea parte și a fost chiar și exclusă din acea comunitate. În anii 1843—1844 Sora White a trăit marea desamăgire a credincioșilor adventiști din timpul acela. Dar speranța ei nu încetase. Luna Decembrie din acelaș an 1844 i-a adus întâia viziune. Ea eră credincioasă față de Dumnezeu și El a recunoscut în ea o uneltă folositoare. Cu toate acestea ea se temeă ca nu cumva să se îngâmfе. Unii credeau că viziunile ei sunt de origină spiritistă. Dar Domnul i-a arătat deosebirea între adevăr și minciună și a folosit-o mai departe ca uneltă. În anul 1846 s'a căsătorit cu James White. Căsătoria lor a fost grea. Amândoi au lucrat pentru Domnul. Urmează aci câteva destăinuiri ale lor din vremea aceea.

„Eram săraci și am trăit zile grele. Eram hotărâți să trăim așa încât să nu depindem de nimeni, dar să putem avea ceva să dăm și altora. Cu toate acestea nu ne-a mers

bine. Soțul meu a lucrat din greu la căratul pietrei pentru drumul de fier, așa că mâinile îi sângerau; dar nu puteam să primească măcar ceace i se cuveniă pentru lucrul lui. Soțul meu a lăsat calea ferată și luându-și toporul a mers să lucreze la pădure. Având neîncetate dureri în laturi a lucrat din zori până noaptea pentru 50 cenți pe zi. Am căutat să ne păstrăm curajul și să ne încredem în Dumnezeu. Eu nu m'am plâns. Dimineața mulțumiam lui Dumnezeu că ne-a păzit încă o noapte, iar seara îi mulțumiam că ne-a protejat încă o zi. În primele zile ale activității noastre am suferit de foame din cauza lipsei de hrană potrivită, și frig din cauza lipsei de îmbrăcăminte potrivită. Renunțam chiar la lucrurile strict necesare, pentru ca să avem bani pentru lucrarea lui Dumnezeu; în acelaș timp puneam și ultimile picături de puteri pentru ca să terminăm lucrurile ce ni se păreau necesare, ca de pildă: compunerea de articole, publicarea lor, drumurile și predicarea din stat în stat”.

După câțva timp s'a observat nevoia unei reviste. În Iulie 1849 fratele White s'a hotărât să întreprindă o astfel de lucrare. El povestește că în zilele acelea aveă increderea că drumul se va deschide pentru răspândirea revistei, lucru care s'a și întâmplat. Cosind iarbă, fratele White a câștigat sumele necesare pentru a tipări primele numere. După aceea a apărut număr după număr, dar totdeauna cu greutate. Iată și ceva despre zilele acelea:

„Ne aranjaram cu gospodăria într'o casă veche. Mașina de tipărit se află în casă; dacă n'am fi făcut astfel ar fi trebuit să mai dăm 50 dolari pe an pentru casa unde să se tipărească. Ați zămbi, dacă ne-ați vedea cu mobila noastră. Untul costă așa de mult, că nu-l puteam obține, iar cartofii tot așa nu-i puteam avea. Primele mese le-am luat pe o scândură pe care o așezam pe două butoiașe. Suntem gata să ne sacri-

ficăm, atunci când lucrarea lui Dumnezeu poate să fie susținută prin lucrul acesta. Credem cu tărie că Dumnezeu ne-a condus prin toate acestea. Nouă ni se oferă un câmp mare de lucru, dar sunt foarte puțini lucrători".

Fără a ține seama de aceasta, fratele White n'a cerut nimic pentru sine, ci numai pentru alți lucrători, cari adesea lucrau fără să primească un salariu.

Activitatea lui a fost foarte bogată. Că-lătorii, scrierea de articole, cuvântări aveau loc în fiecare zi, pe lângă cari se mai adăugă și continua grijă pentru lucrare. În anul 1865 avu să sufere de apoplexie. Prin rugăciuni fierbinți și-a recăpătat sănătatea. La 6 August 1881 a murit. În cele ce urmează e un raport asupra morții sale:

„Imprejurările morții sale nu puteau să fie mai favorabile. Atâta timp cât a fost conștient, pare că nu a avut dureri. Un mare număr de prieteni erau în camera lui și pe afară în după amiaza de Sabat când încetul cu încetul vieța i s'a stins. El a trecut la moarte ca un om care adoarme liniștit, și, când lucrul acesta se împlinise, o pace dulce s'a așezat pe fața lui".

El a murit în vârstă de 60 ani și 2 zile. Considerația de care se bucură la Battle Creek (cetește betl cec) s'a manifestat prin prezența a 2500 persoane la inhumarea corpului lui care a avut loc la 13 August. L-au urmat 95 trăsuri și o mare mulțime de oameni pe jos până la cimitirul de pe „Oak Hill".

Necrologul făcut de Haskell pentru fratele White:

„Când mă gândesc la dreapta lui judecată în aproape toate lucrurile, la inima lui bună și la nobleța cu care trată pe toți, chiar și pe aceia cari îi făcuseră rău, dacă vedeă un semn că le pare rău, și la iubirea lui față de ceceae socotia el că e bine, numai atât pot spune: „A căzut unul din părinții lui Izrail". Acum când el doarme,

lucrarea noastră și mulți din noi personal vom fi lipsiți de prevederea lui și de părinteasca lui purtare de grijă".

Soția lui i-a mai supraviețuit multă vreme, dar ea n'a fost nelucrătoare. În anul 1885|86 a vizitat și Europa. Mai înainte și după data aceasta a fost în Australia. Când vârsta ei a înaintat s'a ocupat mai ales de lucrarea literară. Vieța ei a fost plină de binecuvântare. La 13 Februarie 1915 a avut un accident, iar în acelaș an la 16 Iulie a murit. Ultimile ei cuvinte au fost: „Știu în cine am crezut". Odată cu aceasta se încheie o vieță liniștită dar eroică. Noi nu o adorăm ca pe întemeietoarea sau conducătoarea lucrării adventiștilor, căci așa ceva nu a fost, ci o prețuim ca pe o servă credincioasă a Domnului. Un singur principiu cunoștea în vieța: „Consacreză-te Domnului". Cinci mii de persoane au luat parte la inhumarea ei. În cuvântările dela această ceremonie s'au remarcat între altele și aceste cuvinte:

„Niciodată n'am auzit pe altcineva să vorbească despre iubirea față de Isus, cum am auzit-o pe ea. De multe ori am auzit-o exclamând: „Il iubesc, Il iubesc, Il iubesc". Întreaga ei vieță a fost devotată în lucrarea de a câștigă și convinge și pe alții să-L iubească și să-i servească din toată inima..."

„Am socotit-o ca unul din cele mai puternice caractere, pe cari le-am întâlnit vreodată. Vieța ei o pot compara numai cu stejarul tare, ce stă contra vântului, care suferă apăsarea lui, sau cu muntele care nu e clintit de vânt... Credința ei în Dumnezeu eră de neînvinș. Sub încercări, cari ar fi distrus credința altora, ea a păstrat cea mai puternică încredere și a triumfat".

Intrebări repelitoare: Cu ce s'a ocupat mai ales Bates? (1-a). Ce lucrare a făcut în mod deosebit Andrews? (1-b). Ce mai cunoști din activitatea fratelui Waggoner? (1-c). Povestește ceva din vieța soților White (1-d).

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 2—9 Iulie, 1927.

Venirea Domnului Isus.

De memorizat: „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. Ioan 14, 3.

1. Pe când Isus eră pe pământ, El spuse ucenicilor Săi că după ce va fi crucificat și Se va scula dintre morți, Se va întoarce la Tatăl în cer. Ei aveau să rămână pe pământ și să spună și altora despre Isus și despre iubirea Lui. Odată pe când le vorbiă, le zise: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri Eu mă duc să vă găsesc un loc”. După aceea dădu făgăduința cuprinsă în versetul de memorizat din lecțiunea aceasta. Fiindcă am studiat deja ceva despre Cetatea Sfântă, putem deci să știm cam cum ar fi locașurile pe cari El S'a dus să le pregătească pentru copiii Lui.

2. După învierea Sa, Isus merse printre ucenicii Lui învățându-i. Intr'o zi El scoase pe cei unsprezece ucenici afară din Ierusalim, pe Muntele Măslinilor. În timp ce stă, și le vorbiă, iar ei îl priveau, „S'a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochi lor.

3. „Și stând ei cu ochii pironiți spre cer, pe când se suiă El, iată că li s'au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaș fel cum L-ați văzut mergând la cer”.

4. Ioan, prin care ni s'a descoperit felul Cetății Sfinte, ne-a dat deasemenea și o vedere asupra venirii lui Isus; El spune: „Apoi m'am uitat și iată un nor alb; și pe nor ședeă cinevă care semănă cu un fiu al omului; pe cap aveă o cunună de aur; iar în mână, o seceră ascuțită”. Deasemenea el spune: „Iată că vine pe nori. Și orice ochiu îl va vedea”.

5. La venirea Sa, Isus nu va fi singur, „căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi”. Va fi o foarte mare mulțime de îngeri, încât nu vor putea

fi numărați. „El va trimete pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor adună pe aleșii Lui (poporul Lui) din cele patru vânturi, dela o margine a cerurilor până la cealaltă”.

6. Acei cari au iubit pe Domnul, începând din timpul lui Adam și până în ziua despre care ni se vorbește aici, vor fi adunați pentru a întâmpina pe Isus. Mulți vor fi luați și din ținuturile păgâne — China, Japonia, Africa, și din insulele mării. Nici unul nu va fi uitat. Toți cari au murit iubind pe Domnul, vor fi înviați „intr'un moment, intr'o clipeală de ochi”, și luați de îngeri pentru a întâmpina pe Isus.

7. „Căci însuș Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâiu vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, cei cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul”.

8. Din profeții știm că Isus va veni încă pe când unii din noi vor fi în viață. Dar fie că trăim, fie că dormim în mormintele noastre, să fim siguri că Isus ne va găsi când va veni; și fiecare dintre noi va fi răsplătit după faptele pe cari le-a săvârșit.

9. Când va veni Isus, toți oamenii îl vor vedea, „căci cum iese fulgerul dele răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului”. Acei cari îl iubesc vor zice: „Iată, acesta este Dumnezeul nostru; L-am așteptat, și El ne-a mântuit”.

10. Acei cari au dus o viață rea, și nu au iubit pe Isus, fie ei bogați sau săraci, mari sau mici, se vor cutremură când vor vedea marea strălucire a lui Isus. Despre acești oameni răi Biblia spune: „Impărații pământului, domnitorii, căpitanii oștirilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s'au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie”.

11. Dacă iubim pe Isus din toată inima

noastră, atunci putem fi foarte veseli știind că trăim tocmai în timpul când venirea Lui este foarte apropiată. Deci să ne pregătim pentru El, așa după cum ne pregătim atunci când avem să primim în casa noastră pe un oaspete foarte iubit. Isus muri ca să salveze pe oricare dintre noi. Pe oricine iubește El, și va veni să ia cu sine pe toți cari Il iubesc.

Intrebări.

1. Unde a spus Isus ucenicilor că Se duce? In ce scop Se duce El acolo? Ce făgăduință a dat Isus?

2. Ce făcù Isus după înviere? Intr'o zi unde a scos pe cei unsprezece? Pe când le vorbià, ce s'a întâmplat?

3. Ce au zis Ingerii? In ce fel va reveni Isus?

4. In ce fel ne descrie Ioan viziunea sa cu privire la venirea lui Isus?

5. Cu cine va mai veni El? Ce va trimite El pe Ingeri să facă?

6. Ce poți spune despre strângerea credincioșilor?

7. Cum se va scobori Domnul din cer? Cine vor învia dintre morți? După ceasfa ce se va face cu cei vii?

8. Cât de curând știm că va fi venirea Domnului? Despre ce putem fi siguri? Ce va primi fiecare?

9. Cine va vedea pe Isus când va veni? Cu ce va fi asemenea ventrea Lui? Ce vor spune atunci acei cari Il iubesc?

10. Ce vor face acei cari au dus o viață rea?

11. Ce ar trebui să ne facă a fi veseli? Deci ce ar trebui să facem acum? Ce simte Isus față de oricine?

Lección 3—16 Iulie, 1927.

Semnele venirii lui Isus.

De memorizat: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele”. Luca 21, 25.

1. Pe când Isus erà pe pământ, adesea vorbià ucenicilor Săi, despre timpul când

va veni ca Rege al regilor să ia pe poporul Său în patria cea frumoasă pe care va fi pregătit-o pentru ei. Intr'o zi, șezând pe Muntele Măslinilor, și venind ucenicii la El, L-au întreat: „Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”

2. Spunând ucenicilor despre semnele cari vor arătã că venirea Lui este aproape, Isus zise: „Soarele se va întunecã, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer”.

3. Cu mult timp mai înainte, profeții spusese exact cum va fi înfățișarea soarelui și a lunii când vor trebui să reprezinte semnele sfârșitului. Ioel spune: „Soarele se va preface în întunec, și luna în sânge înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”. Isaia spune: „Soarele se va întunecã la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina”. Amos scrie că Dumnezeu a spus: „Voiu face să sfințească soarele la amiază, și voiu întunecã pământul ziua nămiază mare”.

4. Pentru ca poporul Său să nu poată fi înșelat, Isus le spuse timpul când vor avea loc aceste semne. Mulți ani de rândul poporul Lui avea să fie îngrozitor persecutat de vrăjmașii lor. Mai înainte ca anii de turburare să se fi terminat, și după ce încercările cele mai grele vor fi trecut, avea să înceapă împlinirea acestor semne pe cer.

5. Primul dintre aceste semne s'a împlinit la 19 Mai, 1780. Cam pela ora zece lumina a început să scadă. Zorii zile fuseseră la fel ca și în celelalte zile, dar încet încet cerul se întunecã. Înainte de amiază oamenii au început să-și aprindă luminile prin case, vitele se întorceau acasă, și puți de găinã se pregătau de culcare.

6. Noaptea ce a urmat Zilei Întunecate a fost neobișnuit de neagră. Deși erà timp de lună plină, totuș luna nu a putut fi văzută decât a doua zi dimineața. Pe lângă aceasta, luna a luat culoarea sângelui. Mulți din cei cari au văzut aceste semne s'au înspăimântat, și gândiau că a venit sfârșitul lumii.

7. Un alt semn menționat de Isus a fost căderea stelelor. Ioan văzu lucrul acesta în viziune, și ne spune cum se prezentă: „Stelele au căzut pe pământ cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic“. Acest semn a fost la 13 Noembrie 1833. Adesea stelele străbat cerul ca și cum ar cădea. În această noapte deslocarea lor eră mai mare ca niciodată mai înainte. Mai multe mii de stele au căzut cu iuțeală mare în timp de două sau trei ore. Aceste stele căzătoare se numesc meteori. Când a avut loc și acest eveniment, oamenii s'au cutremurat din nou, și au gândit că atunci va veni Isus.

8. Isus a mai spus că în zilele din urmă vor fi rășboaie, foamete, cutremure, furtuni, și multe turburări, și că inima oamenilor va slăbi în curaj, „de teamă, și privind la lucrurile ce vor veni asupra pământului“. Nici unul din cei cari iubesc pe Domnul nu au de ce să se teamă sau să se neliniștească. Domnul îngrijește de fiecare, și va salva pe toți cari își pun încrederea în El.

9. Vor fi semne chiar și între popoare. Oamenii răi vor deveni din ce în ce mai răi, și chiar și dintre aceia cari se pretind a fi creștini vor fi unii cari se vor iubi mai mult pe ei decât pe orice altceva. Ei vor dori lucrul altuia. Vor fi mândri, nerecunoscători, nemiloși, și neascultători de părinți. Ei vor iubi mai mult plăcerile și căile lor proprii decât să iubească pe Dumnezeu și calea Lui. Biblia spune: „De aceștia depărtează-te“.

11. Isus mai dădu încă un alt semn al sfârșitului, zicând: „Evangelhia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul“. Prin rugăciunile noastre, precum și prin banii cari îi dăm, noi putem ajuta ca solia să fie dusă la toată lumea, și astfel să grăbim venirea lui Isus.

11. Isus spune că generația care va vedea aceste semne îl va vedea și pe El venind. Noi trăim în această generație. Pe

măsură ce trec zilele, noi nu trebuie să creștem nepăsători și să nu cugetăm la învățăturile lui Isus. Noi ne găsim în siguranță numai atunci când păcatele noastre sunt iertate și numai atunci suntem gata să-L întâmpinăm.

12. Noi suntem siguri că Isus va veni incurând, însă nimenia nu poate fixa ziua. Chiar Isus spune: „Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl“. În Biblie sunt multe texte cari ne îndeamnă să veghem și să ne rugăm pentru a fi gata când va veni El. Unul spune: „Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru“. Altul spune: „Deaceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți“. Isus spune: „Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, cari se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului“.

Intrebări.

1. *Despre ce vorbiă adesea Isus ucenicilor Săi? Ce întrebare l-au pus ei?*

2. *Ce le spuse Isus că se va întâmpla, pentru a le arăta că venirea Sa este aproape?*

3. *Cine vorbise despre aceste semne cu mult timp mai înainte? Ce spusese fiecare dintre ei?*

4. *Ce spuse Isus ucenicilor Lui pentru ca să ajute pe poporul Său să nu fie înșelat cu privire la aceste semne?*

5. *Când a fost dat primul semn? Descrie Noaptea Intunecoasă.*

6. *Ce a fost neobișnuit în noaptea următoare? Ce au gândit mulți oameni?*

7. *Ce alt semn este amintit? Ce poți spune despre căderea stelelor?*

8. *Numește alte cinci semne pe cari Isus le-a amintit că se vor întâmpla în zilele din urmă. Din ce pricină se vor teme oamenii? Ce clasă de oameni nu trebuie să se teamă și nici să se neliniștească?*

9. *Ce semne vor mai fi? Ce poți spune*

despre oamenii răi? Ce spune Biblia să facem?

10. Înainte de a veni sfârșitul, unde trebuie să fie predicată Evanghelia? Cum putem ajuta în această lucrare?

11. Ce spune Isus despre această generație? În ce lucruri să fim atenți? Numai în ce caz putem fi în siguranță?

12. Despre ce putem fi siguri? Totuș ce nu poate ști nimeni? La ce ne îndeamnă multe texte din Biblie? Ce spune fiecare din aceste texte? Ce spune Isus să facem?

Lección 4—23 Iulie, 1927.

Cei o mie de ani fericiți.

De memorizat: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!” Apocalips 20, 6.

1. Biblia ne spune foarte lămurit chiar ce se va întâmpla când va veni Isus a doua oară. „Insuș Domnul, cu strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâiu vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”.

2. Numai morții cei drepti vor ieși din morminte când va veni Isus. Cei răi vor rămâne în locurile unde au fost immormântați. Biblia spune că cei cari vor fi găsiți în viață la venirea lui Isus, vor fi nimiciți „de strălucirea venirii Lui”.

3. Deci când Isus ia cu Sine pe toți cei drepti, vor fi lăsați numai aceia cari sunt în mormintele lor, precum și cei ce vor zace morți deasupra pământului, anume cei nimiciți de strălucirea și măreția venirii Lui. „Cei uciși de Domnul vor fi în ziua aceea dela un capăt al pământului până la celălalt capăt al pământului: ei nu vor fi jeliți, nici strânși, nici îngropați”.

4. Profetul Ieremia spune despre înfățișarea pe care o va avea atunci pământul:

„Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit! Mă uit la munți, și iată că sunt sguđuți: și toate dealurile se clatină! Mă uit, și iată că nu este nici un om; și toate păsările cerului au fugit! Mă uit, și iată Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului, și înaintea mâniei Lui aprinse!”

5. Ioan, pe care Isus îl numia ucenicul iubit, a dat un foarte frumos tablou al celor ce vor avea loc când va veni Isus. El vede pe morții cei drepti ieșind din mormintele lor, și zice: „Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt ceice au parte de întâia înviere!” El văzu pe poporul lui Dumnezeu împreună cu Hristos în cer, și ei aveau să împărătească „cu Hristos o mie de ani”.

6. Ioan spune: „Am văzut pogorându-se din cer un înger, care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechiu, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, până se vor implini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme”.

7. În timpul celor o mie de ani cât fiu lui Dumnezeu vor fi cu Isus în cer, Satan nu va putea să părăsească pământul. El și cu îngerii lui vor putea doar să cutreere pământul în lung și în lat privind la rezultatele păcatului. Toți oamenii cei răi vor fi morți în timpul acela. Aceasta este ceea ce vrea să înțeleagă Ioan când zice că a văzut pe Satan legat o mie de ani.

8. Când cei o mie de ani, deseori numiți mileniu, sunt terminați, Isus și cu poporul Său sa vor cobori pe pământul acesta. Profetul Zaharia spune că picioarele lui Isus vor „stă în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazăzi”.

Cetatea sfântă se va cobori din cer în această vale și în Cetate vor intra Isus și cu poporul Lui; apoi Isus va chema la viață pe toți oamenii cei răi, morți. Aceasta este a doua înviere. Acei cari vor ieși la prima înviere, vor avea corpurile schimbate, vor fi plini de sănătate, și vor trăi în veci. Acei înviați la a doua înviere vor avea aceeași slăbiciune, aceleași corpuri cu cari au mers în mormânt.

9. Atunci Satan va fi liber să conducă pe cei răi. El va merge printre ei și le va spune despre puterea lui și tăria îngerilor lui. El îi va face pe toți să creadă că printr'un așa număr de mare vor putea foarte ușor să biruie pe poporul lui Dumnezeu și să ia pentru ei Cetatea Sfântă. Satan va lua pe cei răi de prin toate colțurile pământului „ca să-i adune pentru războiu. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

10. „Și ei s'au suit pe fața pământului, și au înjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s'a pogorit un foc care i-a mistuit. Și diavolul, care-i înșelă, a fost aruncat în iazul de foc.“ Această moarte a celor răi este numită a doua moarte, dar ea nu va avea putere asupra poporului lui Dumnezeu, cari vor fi în siguranță lângă Isus, în Cetatea Sfântă.

11. În acest foc cei răi precum și Satan împreună cu îngerii lui vor fi distruși. După ce toate urmele de păcat vor fi fost arse, Dumnezeu va face un pământ și un cer nou în care Isus și cu poporul Lui vor trăi în veci.

Intrebări.

1. De unde putem afla ce se va întâmpla când va veni Isus? Ce va avea loc atunci?

2. Cine vor fi scoși la viață în acel timp? Ce se va întâmpla cu cei răi cari vor fi în viață la venirea lui Isus?

3. Când Isus va lua pe poporul Său de pe pământ, cine vor fi lăsați? Ce se spune despre acei cari vor fi uciși de strălucirea lui Isus?

4. Ce spune profetul Ieremia?

5. Ce poți spune despre tabloul pe care l-a dat Ioan cu privire la cele ce vor avea loc la venirea lui Isus?

6. Cum continuă Ioan descrierea?

7. În timpul celor o mie de ani, unde vor fi fiii lui Dumnezeu? Unde va fi Satan și cu îngerii lui? Care va fi starea celor răi?

8. După trecerea celor o mie de ani, ce va face Isus și cu poporul Lui? Ce deosebire va fi între cei înviați întâia oară și cei înviați a doua oară?

9. Ce va fi îngăduit lui Satan să facă?

10. Ce vor face acești oameni răi? Ce se va întâmpla cu ei? Ce știi despre puterea morții a doua?

11. Cine vor fi distruși în acest foc? Ce va fi ars de pe pământ? Ce va face Dumnezeu? Cât timp va trăi Isus și fiii Săi pe pământul nou?

Lección 5 — 30 Iulie, 1927.

Legea lui Dumnezeu.

De memorizat: „Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om“. Eccl. 12, 13.

1. Legile pe cari le dă vreun rege s'au conducător se aseamănă cu caracterul lui. Regele cerului se cobori pe Muntele Sinai și rosti legea Sa oamenilor. După aceea El scris legea Sa, cele Zece Porunci, pe două table de piatră; și acestea au fost așezate în chivotul lui Dumnezeu, în locul cel mai sfânt din cortul intrării. Acesta eră făcut după chipul chivotului din cer. Odată Ioan a avut o viziune prin care văzù templul lui Dumnezeu din cer. În templu eră chivotul cu tablele de piatră având scrise pe ele cele Zece Porunci.

2. După cum Dumnezeu este drept și bun, tot astfel și toate poruncile Lui sunt drepte și bune. În Psalmi stă scris: „Legea Ta este adevăr“, și „toate poruncile Tale sunt drepte“. Pavel spune: „Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună“. Regele David vorbește

despre cele Zece Porunci, zicând: „Legea Domnului este desăvârșită, și înviorează sufletul”.

3. De fiecare dată când păcătuim, noi călcăm legea lui Dumnezeu, căci „păcatul este călcarea legii”. Domnul este atât de deosebit în ce privește legea Sa, încât spune: „Oricine va păzi toată legea, și totuși va păcătui într-o poruncă, este vinovat de toate”. Putem înțelege lucrul acesta dacă comparăm cele Zece Porunci cu un lanț format din zece verigi. Când este ruptă o verigă, întregul lanț este rupt.

4. Pedepșa pentru călcarea legii lui Dumnezeu este moartea, căci „plata păcatului este moartea”. Isus, Fiul lui Dumnezeu, muri pentru păcatele noastre. Crezând în El putem fi salvați. Căindu-ne de păcatele noastre și luând pe Isus Mântuitorul nostru, Dreptatea Lui, Bunătatea Lui, este socotită ca fiind a noastră. Cât de mult ar trebui să iubim pe Isus, și cât de credincioși ar trebui să fim în a servi Lui, față de ceace a făcut El pentru noi! În orice moment ar trebui să avem în inima noastră Spiritul lui Hristos, pentru ca acesta să ne păzească de a nu păcătui.

5. Domnul spune poporului Său: „Voiu pune legile Mele în sufletul lor, și le voiu scrie în inimile lor”. Isus zice: „Imi place să fac voia Ta, Dumnezeul Meu; și legea Ta este înlăuntrul inimii Mele”. Când Isus a fost pe pământ, a păzit legea Tatălui Său și a învățat pe oameni să o păzească. El a spus: „Așa că, ori cine va strică una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în împărăția cerurilor”. De aci înțelegem că acel care este chemat „cel mai mic” nu va intra în ceruri.

6. Primele patru porunci din Decalog ne vorbesc de datoria noastră față de Dumnezeu. Păzindu-le, noi dovedim că iubim pe Dumnezeu mai mult decât pe oricine și orice. Noi nu ne închinăm la chipuri. Noi vorbim cu respect și iubire de numele

Domnului. Noi păzim Sabatul Domnului.

7. Ultimele șase porunci ne vorbesc de datoria noastră față de alții. Păzindu-le, onorăm pe părinți ascultându-i. Noi iubim în așa fel pe alții încât nu dorim să facem rău aproapelui nostru, și nu vrem să supărăm pe nimeni. Noi nu cugetăm la lucruri murdare. Noi nu vom fură, nici nu vom minți, și nici nu vom pofți ceva ce este al altuia.

8. Isus spune că noi putem să călcăm legea și prin gândurile noastre. Pentru a ne ajuta să înțelegem lucrul acesta, Isus spune că a urî pe un frate sau chiar pe un strein, înseamnă a călca porunca ce zice: „Să nu ucizi”. Pentru a arăta că nu putem să păzim poruncile fără a avea iubire în inimile noastre, Isus spune: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău: cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâiu, și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

9. Isus a spus că niciodată nu se poate să se facă vreo schimbare în legea lui Dumnezeu. Atâta timp cât vor fi cerurile nu se va înlătură din lege nici cea mai mică literă și nici măcar un corn de literă. În Psalmi stă scris: „Toate ordinele Tale sunt sigure. Ele stau cu putere din veci în veci”.

10. Ingerii din ceruri păzesc poruncile lui Dumnezeu. Biblia spune: „Binecuvântați pe Domnul, ingerii Lui, cari sunteți tari în putere, cari impliniți poruncile Lui, și cari ascultați de glasul cuvântului Lui”.

11. Datoria noastră față de Dumnezeu este stabilită clar în versetul de memorizat: „Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om”. Privind spre timpul sfârșitului lumii, apostolul Ioan vede în viziune poporul care se pregătește pentru venirea lui Isus, și spune: „Aici este răbdarea sfinților, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”.

12. Deasemenea ni se spune și cui se va îngădui să intre în cetatea lui Dumnezeu: „Ferice de cei ce își spală hainele

(păzesc poruncile, ed. engl.), ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate".

Intrebări.

1. *Cu ce se aseamănă legile? Cum a fost dată legea Regelui cerului? Cum eră scrisă această lege? Unde a fost așezată? Ce a văzut Ioan în cer?*

2. *Cum este legea lui Dumnezeu?*

3. *Ce este păcatul? Ce arată că Dumnezeu este deosebit în ce privește legea Sa? Ce comparație putem face?*

4. *Care este pedeapsa pentru călcarea legii lui Dumnezeu? Dar numai în ce chip putem fi salvați? Față de ceea ce a făcut Isus pentru noi, cum ar trebui să fim noi? Ce să avem în inima noastră?*

5. *Ce a spus Domnul că vrea să facă pentru poporul Său? Ce l-a plăcut lui Isus să facă? Ce a spus El?*

6. *Ce înțelegem din primele patru porunci?*

7. *Ce ne arată celelalte șase porunci?*

8. *Ce învățătură a dat Isus cu privire la gândurile noastre?*

9. *Ce a spus Isus despre legea lui Dumnezeu?*

10. *Cine păzește legea în cer? Ce este spus despre îngerii tari?*

11. *În ce chip este stabilită datoria noastră în versetul de memorizat? Ce a văzut Ioan? Ce spune despre acest popor?*

12. *Cui se va îngădui să intre în cetatea lui Dumnezeu?*

Lecțiunea 6 — 6 August, 1927.

Sabatul.

De memorizat: „Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca să o sfințești pe ea! Șase zile vei lucra, și-ți vei face toate lucrurile tale. Iar ziua a șaptea Sabatul e Domnului Dumnezeului tău; nu vei face într'ansa nici un lucru, nici tu, nici feciorul tău, nici fata ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici vreo vită a ta, nici străinul tău, care locuște înlăuntrul porților tale; că în șase zile a făcut Dumnezeu cerul și pământul și marea

și tot ce este într'ânsele, și în ziua a șaptea S'a odihnit; pentru aceea binecuvântă Dumnezeu ziua Sabatului și o sfinți pe ea". Exod. 20, 7—11.

1. Din primul capitol din Biblie aflăm că în șase zile Domnul a făcut cerul și pământul, ziua și noaptea, toate plantele și viețuitoarele, și creă pe om și femeie. Când s'a sfârșit ziua șasea, „Dumnezeu S'a uitat la tot ce făcuse; și iată erau foarte bune".

2. Dumnezeu, „în ziua șaptea S'a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S'a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse".

3. În acest chip a fost întocmit Sabatul. Dumnezeu Se odihni în ziua șaptea: apoi a binecuvântat-o, și prin binecuvântarea Lui, a sfințit-o. Sfințind-o, înseamnă că a făcut-o să fie deosebită de toate celelalte zile ca una care să fie folosită numai pentru închinarea înaintea Lui.

4. Mult timp după ce Domnul a întocmit Sabatul, oamenii l-au păzit, dar când poporul Său a ajuns sclav în Egipt, au început să gândească că nu ar mai putea să-l țină. Unii dintre ei aproape și uitaseră despre Sabat. Moisi fusese trimis să scoată pe popor afară din această țară într'un loc unde ar putea să se închine lui Dumnezeu așa după cum El doria.

5. Timp de patruzeci de ani cât fiii lui Izrael au călătorit prin pustie, Domnul a învățat în chip minunat pe popor să țină Sabatul. Ei ar fi murit de foame dacă Domnul nu le-ar fi trimes hrană, și dându-le mană spre mâncare, El săvârșia în fiecare săptămână câte trei minuni pentru a-i învăța să țină cu sfințenie Sabatul. Întâi, în ziua șasea El le dădea mană de două ori mai multă decât în altă zi. Al doilea, mana adunată în ziua șasea putea fi păstrată și pentru Sabat fără să se strice, în timp ce în alte zile nu rezistă să o apuce noaptea. Al treilea, în Sabat nu cădea mană.

6. Indată după ce începă să cadă mana, Domnul se pogori pe Muntele Sinai și rosti Decalogul. Sabatul a fost arătat ca făcând parte din legea Sa. Porunca a patra desvăluie în chip clar care zi este Sabatul, și ne spune să îl păzim.

7. Oamenii din poporul Izrail care auziseră pe Dumnezeu rostind legea Sa pe Muntele Sinai, învățau pe fiii lor să păzească Sabatul. În cursul anilor, acei cari au iubit cu adevărat pe Dumnezeu au păzit Sabatul mai mult sau mai puțin bine.

8. Prin vieța Lui, Isus ne-a dat un exemplu în toate. El a păzit Sabatul. Biblia spune: „A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S'a sculat să citească". În orice loc S'ar fi aflat, Isus obișnuia să meargă în ziua de Sabat la adunare.

9. Iudeii pretindeau că păzesc Sabatul cu multă strictețe, dar mulți nu făceau lucrul acesta decât de formă, și nu țineau Sabatul cu toată inima. Ei aveau multe reguli grele cu privire la Sabat, — reguli pe cari Dumnezeu nu le dăduse. Odată iudeii au găsit vină ucenicilor lui Isus din pricină că ziceau că aceștia călcașeră anumite reguli ale lor prin culegerea spicelor într'un Sabat când erau infometați. Isus le spuse: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sâmbetei".

10. Isus a fost răstignit Vineri, în ziua șasea, numită „ziua de pregătire", „ajunul Sabatului". Femeile cari iubiau pe Isus au mers la mormânt să vadă unde fusese așezat corpul Lui. După aceasta s'au întors la casele lor spre a se pregăti, și au pregătit miresme și miruri cu cari să ungă corpul lui Isus. „Apoi, în ziua Sabatului, s'au odihnit după lege.

11. „În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis de dimineață, și au adus miresmele pe cari le pregătiseră." De aci vedem că Sabatul vine între ziua de pregătire, Vineri, ziua șasea și prima zi a

săptămânii, Duminica. Sâmbătă, ziua șaptea, este Sabatul din porunca a patra. Nimic nu se găsește în Biblie care ar putea să facă pe cineva să creadă că Duminica este Sabatul.

12. După înălțarea lui Isus la cer, urmașii Lui încă au mai continuat să păzească Sabatul. Pavel și Barnaba au mers în orașul Antiohia, și în Sabat s'au dus în Sinagogă și au predicat oamenilor. Pavel a stat în orașul Corint un an și jumătate. În timpul săptămânii făcea corturi, iar în Sabat se ducea la Sinagogă și învăța atât pe Iudei cât și pe Greci.

13. Sabatul se va ține și pe noul pământ. Biblia spune: „Căci după cum cerurile cele noi, și pământul cel nou, pe cari le voi face, vor dăinui înaintea Mea — zice Domnul — așa va dăinui și sămânța voastră și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, — zice Domnul."

14. Isus întemeie Sabatul și l-a dat omului să-i fie ca o binecuvântare. Ar trebui să simțim o bucurie și o plăcere păzindu-l. Făcând astfel noi onorăm pe Creator, și dovedim iubirea noastră față de El și dorința de a-l servi.

Intrebări.

1. Din primul capitol din Biblie ce aflăm? Când s'a sfârșit ziua șasea, ce a făcut Dumnezeu?

2. Ce a făcut Dumnezeu în ziua șaptea?

3. Cari trei lucruri le-a făcut Dumnezeu întocmind Sabatul? Ce se înțelege prin sfințirea zilei a șaptea?

4. Pentru un timp ce au făcut oamenii? Când nu au mai păzit poporul lui Dumnezeu Sabatul? În ce scop trimesese Dumnezeu pe Moisi?

5. Ce a învățat Domnul pe poporul Său în timpul călătoriei de patruzeci de ani prin pustie? Ce minuni săvârșia Domnul în fiecare săptămână, și în ce scop?

6. Imediat după ce a început să cadă mana, ce s'a întâmplat? Ce desvăluie porunca patra?

7. Ce au făcut acei cari au ziseră legea rostită pe Muntele Sinai? In cursul secolului ce au făcut acei cari au iubit pe Dumnezeu?

8. Prin vieaja Lui, ce ne-a dat Isus? Ce spune Biblia despre El?

9. Ce prelindeau Iudeii că fac? Ce stabiliseră ei cu privire la Sabat? Ce vină au găsit ucenicilor lui Isus? Ce le-a spus Domnul?

10. In ce zi a fost răstignit Domnul? Ce au făcut femeile?

11. In ziua întâia a săptămânii ce au făcut femeile acestea? De aci ce vedem?

12. După înălțarea lui Isus la cer, ce au continuat ucenicii să facă? Ce au făcut Pavel și Barnaba?

13. Când pământul va fi înnoit, cum va fi onorat Sabatul?

14. Pentru ce a fost dat Sabatul omului? Cum ar trebui să privim păzirea Sabatului? Dacă finem Sabatul, ce facem noi?

O SCURTĂ PRIVIRE.

Una din ramurile cele mai însemnate ale bisericii lui Hristos este Școala de Sabat. Aci oricine vine să se adapde din izvoarele de viață ale învățăturilor Domnului Isus Hristos. Dar pentru a putea ajunge la adevărata întregire a cunoștinței noastre in cele dumnezeiești, El a rânduit prin servii Lui un manual pe care zi cu zi să-l studiem, iar in școala de Sabat să completăm acest studiu al nostru din timpul săptămânii. Acest manual este numit „Leccióni biblice”, și are de scop ca prin felul minunat in care este aranjat să putem studia cu folos Cuvântul lui Dumnezeu. Deaceea este de dorit ca fiecare frate, soră, sau prieten in parte, să-și procure lecțiunea sa proprie pe care să o studieze.

Dar pe lângă aceasta, apostolul Pavel ne scrie in prima epistolă către Corinteni: „Dumnezeu a rânduit in Biserică, întâiu, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători”. Iată deci că Dumnezeu S'a gândit ca in școala Lui de Sabat să pună și învățători, sau cu alt nume instructori. Mare și plin de binecuvântări este acest loc pe care Dumnezeu in alegerea Sa il dă cuiva din fiii Lui credincioși din comunitatea Sa. Incepând dela instructorii dela clasele majore și până la obositorul dar nespus de frumosul loc de instructor la clasele copiilor, toți alcătuiesc o oaste prin care Dumnezeu vrea să formeze pe poporul Său. In deosebi instructorii dela gră inile de copii sunt cei mai fericiți dintre toți. In mâinile lor Dumnezeu a incredințat ceceea a avut și are mai scump in comunitatea Sa-copii. De acești instructori depinde in mare parte felul credincioșilor din viitor.

De aceea, fiecare instructor este bine să-și procure tot ceceea l-ar putea face a prezentă celor din clasă cu el o lecțiune cât mai clară și mai bogată. „Instructorul” este cel care ne dă din belșug aceste explicații.

VALOAREA RUGĂCIUNEI.

Multe și nenumărate sunt caile prin cari Dumnezeu ne trimete feluritele și bogatele Sale binecuvântări. Dar una singură este condiția, care, dacă este indeplinită, aceste binecuvântări pot veni îndată și cu prisosință peste noi. Aceasta este să cerem dela Dumnezeu, adică să ne rugăm. Ar trebui să ne simțim cei mai fericiți oameni depe pământ din moment ce Dumnezeu ne-a dat prin Isus Hristos, acest nemăsurat privilegiu de a ne putea rugă direct Lui, care vrea să ne fie Tată și noi să-l fim niște adevărați fii. Să prețuim indeajuns această favoare a cerului, și cu inimi umile să cerem dela Dumnezeu să ne conducă din biruință in biruință până in Impărăția Lui strălucită.

Ne simțim bucuroși de a putea extrage in legătură cu cele de mai sus câteva rânduri dintr'o scrisoare pe care ne-a trimis-o un iubit frate dela școala noastră misionară.

„Țin să mulțumesc indeosebi de orele de rugăciune cari s'au organizat. Am cunoscut cu adevărat că nimic altceva decât aceasta nu este ce apropie mai mult pe om de Dumnezeu și chiar de tine însuși; astfel încât pe terenul ființei tale, poți vedea multe, și face multe experiențe. Cu cât zi și noapte, ca și Domnul Hristos te vei rugă mai mult, și vei simți că te apropii de Domnul, cu atât poți deosebi bine cine ești, de unde vii și unde mergi, și dacă acțiunile gândurilor, cugetelor, simțurilor, planurilor, țintele, dorințele, inima și faptele tale sunt potrivite sau nu cu planul Mântuirii“

Gh. Stănică
Dicosânmarlin.

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar”, sunt rugați să caute răspunsurile în Biblie și să ni le trimeată.

71.— Deși Sfânta Scriptură vorbește de mulți predicatori, unde amintește doar de un vorbitor (orator)?

72.— Despre care oraș se vorbește că va fi curățit ca și o farfurie?

73.— Cari sunt cei doi munți, unul al binecuvântării și altul al blestemului; și în ce țară sunt ei?

74.— Cum se chemă omul care a infipt 3 săgeți în inima unui fiu de împărat?

75.— Unde cetim despre un fiu de împărat, căruia fugindu-i catărul de sub el, a rămas spânzurat de un copac?

76.— Care om a fost numit de Dumnezeu cu numele de pace — afară de Isus?

77.— În care carte nu se găsește cuvântul Izrail?

78.— Cine a văzut un cazan clocotind în spre miazănoapte?

79.— Despre cari împărați se zice că au căzut în fântâni de smoală?

80.— Care împărat bătrân acoperindu-se cu haine nu se putea încălzi?

Intrebările 74 și 75 sunt comunicate de Maria Teodorescu *Galafi*; 73, 76, 77 de Gh. Lichințeanu, *București-Nord*; iar 78, 79 și 80 de Alexe Bogdan și Ioan Munteanu, *Negoști*.

Răspunsurile

La întrebările din „Curierul Misionar” No. 5 (1927).

51.— Saul pe Ionatan: 1 Sam. 14, 44.

52.— Isaia 10, 19.

53.— Jud. 8, 26.

54.— Daniel 1, 19. 20: 3, 23.

55.— Ezra, cap. 7, 6; Gamaliel, Fapt. 5, 34; Zena, Titu 3, 13.

56.— 5 Moisi 20, 19.

57.— Ieremia 5, 27.

58.— Luca 6, 39; Mat. 15, 14.

59.— David (Abigal 1 Cron. 2, 16; 2 Sam. 2, 2).

60.— 3 Moisi 19, 27.

Au deslegat 7 întrebări: Tincuța I. Stănescu și Maria P. Mărăcine, *Pitești*.

Au deslegat 6 întrebări: Ecaterina Berbecaru și Alex. D. Stănescu, *Ploești*; Alexandru Frâncu și Rița Frâncu, *Valea Călugărească*; N. Bardea, *Urseiu Dâmbovița*; Alexe Bogdan și Ioan Munteanu, *Ploești*; Gheorghe Puică, *Negoști*.

Au deslegat 5 întrebări: Ilie Nițescu, *Valea Călugărească*; Oprica Stoicea, *Turnu Măgurele*; Voica A. Balașa, *Antonești-Teleorman*.

Au deslegat 4 întrebări: Ana Popovici, *Iași*; Gheorghe Rujenița, *Cotul Ostriței-Cernăuți*; Anghel V. Țole și Maria A. Flore, *Licurici-Teleorman*; Stan St. Nița și Fani Niță, *Cioara-Doicești Brăila*.

Au deslegat 3 întrebări: Floria Coițașan, *Cernăuți*; A. Beșliu, *Punghina*; Sița F. Burcea, *Antonești-Teleorman*; Neculai Agăpe, *Iași*; Iscru Iosif, *Ciopeia-Hunedoara*.

Au deslegat 2 întrebări: Rebeca Gh. Gânză, *Lacu Rezi-Brăila*; Stancu St. Ivăncică, *Maria Marinescu*, Sanda St. Ivăncică, *Putinei-Teleorman*; Natalița Agăpe, *Iași*.

Au deslegat 1 întrebări: Petrică Teodorescu, Teodorescu Victoria, Titi Popescu, *Buzău*.

Atragem binevoitoarea atenție a Onoraților Cetitori ai revistei „Curierul Misionar” ca atunci când au deslegat oarecare întrebări din această revistă, să bine voească a ne trimete răspunsurile la redacție cel mai

târziu până la 25 ale luni viitoare, după aceea în care sunt publicate întrebările. De exemplu răspunsurile la întrebările din acest număr am dori să le avem cel mai târziu până în ziua de 25 Iulie, pentru ca nu din cauza întârzierii să ne vedem siliți a nu le mai putea publica.

Deasemenea mai rugăm ca dacă mai multe persoane din acelaș loc au deslegat întrebări și vor să le trimeată în acelaș timp, să însemne fiecare deosebit răspunsurile la întrebările deslegate personal.

Atragem atențiunea Onoraților noștri Cei-titori, abonați și tuturor persoanelor cari trimit sume, să specifice fie prin scrisoare fie în dosul cuponului dela mandat, scopul pentru care trimete suma la Editura Cuvântul Evangheliei.

Gheorghe Buneciuc, Com. Șercaia No 319 Făgăraș. Caută post ca om de încredere la birou, îngrijitor la depozit; fost cinci ani la judecătoria din Șercaia.

Necrolog.

Sora RADA D. GRAURE în etate de 63 de ani, aparținând comunității Braniștea jud. Vlașca, a adormit în Domnul în ziua de 21 Mai a. c.

Vlad Mocanu.

Sora FILOFTEIA VERESCU, membră activă a comunității Slătioara, a fost chemată la odihnă de Domnul pe ziua de 4 Aprilie a. c.

Ioan Toma.

Sora ECATERINA D. GHIOALDĂ a adormit în Domnul în ziua de 29 Aprilie 1927, fiind în vârstă de 24 ani.

Vlad Mocanu.

Fratele IOAN BĂDESCU, fost presbiter al Comunității din Moreni, s'a repauzat în Domnul de lucrul său, în ziua de 3 Maiu 1927.

Gh. Bădescu

Sora MARIȚA ȘTEFAN IOVAN, membră a comunității din Moțaței, a adormit în Domnul pe ziua de 5 Maiu 1927, fiind în vârstă de 35 ani.

D. M. D. Stăncălie.

STRAJA DIMINEȚII.

Iulie 1927.

Sfântul Spirit-Făgăduința.

1. Ioan 14, 16, 17.
2. Ioan 16, 7.

Misiunea lui.

3. Ioan 14, 26.
4. Ioan 15, 26.
5. Ioan 16, 15.
6. Ioan 16, 8.
7. Luca 12, 12.
8. 1 Ioan 3, 24.
9. 1 Cor. 2, 9, 10.

Primirea lui din partea noastră.

10. Ioan 20, 22.
11. Luca 11, 15.
12. Mat. 12, 31.
13. Mat. 12, 32.
14. Fapl. 4, 31 u. p.
15. 1 Tes. 4, 8.
16. Efes. 4, 30

Puterea înnoirii.

17. Gal. 4, 6.
18. Tit. 3, 5.
19. Rom. 14, 17.
20. Rom. 15, 13.
21. 1 Cor. 12, 3.
22. Zah. 4, 6.
23. Rom. 5, 5.

Spiritul ce locuiește în noi.

24. 2 Cor. 5, 18.
25. Rom. 8, 9.
26. Rom. 8, 10.
27. Rom. 8, 11.
28. Rom. 8, 14.
29. 1 Cor. 6, 19.
30. 2 Tes 2, 13.

Roadele Spiritul.

31. Gal. 5, 22, 23.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membru: ȘT. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 8.— Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

649 — 170°.